

լուսավոր փոխարէն դարձրի անուշադիր, որի համար, ինչպէս լսեցի, զիմում է արել Ներսիսի փոխ-թեմական Խ. Կ. Մուրադ-բեկեանին:

ՀԱՅ ՈՒՍՈՒՅԻՉ
(Գ. Խորանանի յօր. աղիթով)

Հայ արեւմտ ուղ լուս քրտիք է թափում,
Բազմը նրան է շարադար խորում...

Ա. ԾԱՌԱՐԱԿԱՆ

Եթէ մեր հայ երականութեան մէջ կայ հասարակական ասպարէզ, ուր լուս, առանց արմատի գործ են կատարել, այդ ուսուցչականն է Ու մի հասարակական ասպարէզ այնքան ծանր, պատասխանատու գործ է միևնույն ժամանակ այնքան զրկանքներ, զո-հորդութիւններն է պահանջում, ինչպէս ուսուցչականը:

Գաղափարական մի ասպարէզ:
Գրեթէ բոլոր կրթված ազգերի մէջ ուսուցչութեան այս մեծ գերը հասկանում է արժանապէս գնահատում են. մեր մէջ է, դժբաղդաբար, որ ուսուցչին չէ գնահատում:

Մեր մէջ փաստ է, որ ուղ աղմուկ է հա-նում, ուղ ցուցամոլութիւն ունի, ուղ մեծ-մեծ խոսում, շլացում է և ոչինչ չէ կա-տարում, նա է առաջ անցնում և գնահատ-վում. իսկ համեստ, լուս, բայց քրտնալան մշակը չէ գնահատում, մոռացութեան մէջ արժուի:

Մենք բաւական ժամանակ է ունենք զըս-րոցներ, ուսուցչներ, բայց պատահել է արդեօք, որ հայ-ուսուցչին եթէ ոչ նիւ-թապէս, գոնէ բարոյապէս գնահատութեան արժանանայ: Անշուշտ ոչ:

Մեր հայ-ուսուցչութեան բաժինը միշտ եղել է կէտ քաղցած վիճակը և դատաւար-տել: անուշադիրութիւնը, ապերախութիւնը, Սեկի փաստերի կարեւր է զգացում. օ-րինակներ կարելի է հարկերից թելը:

Հէց օրինակ վերցնենք Մերիկի քաղա-րախտ ուսուցչին Գեորգ Մարմանեանին, որի մանկավարժական 25-ամեայ յօրեկանը պէտք է ապրիլի 20-ին տան Չանկելուրի երկրորդ մայրաքաղաքը՝ Մեքսիկո: Մի-շանկապէս ասեմ, որ յօրեկանի նախաձեռ-նութիւնը պատկանում է Մեքսիկո ուսուցչական խմբին և շրջանի մի քանի ընկեր ուսուցչներին. և եթէ քանի միայն Մեքսիկո հասարակութեան, համայնքի և հասարա-ցած եմ, որ նա երբեք էլ չէր մտածի այդ մասին:

Ուղ է Գ. Մարմանեանը: Մի իսկական, վաստակաւոր հայ ուսուցչի, մի աղին մշակ, որ 25 տարի անընդհատ հայկական մասաւր անդառնի միջին փոքր է քաղա-քի և նրանց աղը շարունակ ծաղիկներ ցանկել է վարձել անկողնի Գառնի և հինգ տարի թո-քեր մաշել, սիրտ ու հոգի արթնել, ուղեղի ու մտքի հետ խաղալ, ցանաճը արտասու-թով շրջել և զետ ուժ ունենալ Գեորգի թա-րաքանախալ: Դա անուշադիր նախաձեռ-նութիւն է, որն ընդունակ է անսերուն միայն հայ-ուսուցչին: 25 տարի հայոց պարտքերի հողաբարձութեան երես տեսնելը ինքն-ըստիջան մի նախաձեռնութիւն է:

25 տարի մի արմողը կեանք-հայ խո-պան անդառնաւ շարունակ լուս, առանց արժուի քրտնալան այն էլ Չանկե-լուրում, փաստ է որ կատարեալ հերոսու-թիւն է:

Ուղ Չանկելուրում մի տարի պաշտօն է վարել, նա անուշադիր կիմնալ, թէ ինչ տա-կալի պատճի է 25 տարի պարտաւորակի զաւառի դարձրելու: Ուղ մի տարի Չան-կելուրում ուսուցչութիւն է արել, երկրորդ տարին առանց յետ նայելու փանկել է:

Եւ Չանկելուրի պէս վարելով, ուր մըթ-նոյրտան այնքան սպանիչ, պայմաններն այնքան յուսահատանալ են, ինչ շրջանի հայ ուսուցչութեան այդ անձանքն արկն հա-մարող 25 տարի ծառայում է Գ. Մարմա-նեանին ուղ լուս ճանաչում է, նրան միայն աղեւտութեան, պարտաճանաչութեան վկայա-կան կարող է պար:

Իսկ ինչ է տուել հայ հասարակութիւնը, գլխաւորապէս Մեքսիկո և շրջանի հասարա-կութիւնը իր բազմաթիւ այս մշակին Ու-չինչ. ոչ նիւթական վարձատրութիւն և ոչ էլ նորինակ բարոյական խրախալ, գնահա-տութիւն Արքայութեան է եղել նրա բա-ժինը: Բայց Գ. Մարմանեանին այն սակաւ անձնատրութիւններն է, որ գործում է խղճի հանգստութեան համար և ոչ փառքի, պատուի:

Բայց եթէ հասարակութիւնը մինչև այժմ դէպի նա այնքան ապերախ է եղել, նրան շատ երախտալար է հայ ուսուցչութիւնը: Հայ ուսուցչութիւնը յանձնի Գ. Մարմա-նեանի ունի մի աղին, իսկական հասարա-կական մշակ:

Ինչպէս երբ, եռանդով, գործունէութեամբ արքայտ այս շրջանում, նա կարող է խրա-խուսել օրինակ ծառայել հայ ուսուցչու-թեան:

Ծանր և պատասխանատու է ուսուցչա-կան ասպարէզը: նա զրկանքներ, գործու-թիւններ է պահանջում: Պահանջում է նաև մեծ ոգեւորութիւն, եռանդ և, որ գլխաւորն է, անուշադիրութիւն: Ուղ այս չունի, նա չը պէտք է մօտենայ այս գործին:

Գ. Մարմանեանը, շնորհիւ իր համեստու-թեանը, աղմուկ չը հանկուտ, հայ ուսուցչ-ութեան ամբողջապէս ծանոթ չէ և ցան-կալի է, որ անպատճառ նրան բոլորը ճա-նաչեն:

Ինչպէս վերևում նկատեցի, հայ հասարա-կութիւնը, գլխաւորապէս Մեքսիկո և շրջա-նի հասարակութիւնը մինչև այժմ այնքան ապերախ է եղել, որ Գ. Մարմանեանին կարելի նաման չէ տեսել ու չէ գնահատել: Գործն այժմ տեսնել ու գնահատել, մանա-կան այն բազմաթիւ նախկին աշակերտնե-րը, որոնց վրա Գ. Մարմանեանը անգնա-հատելի երախտը ունի:

Մարմուկ կողմ ամուսն Գ. Մարմանեանի նախկին աշակերտներին, ընկեր ուսուցչի-նեին և բանիմաց հասարակութեանը, որոնց արտին մօտ է ուսուցչին և զարգացը, արժա-նաւոր կերպով զինաւորելու բարձրաշարքը ընկերով 25-ամեայ յօրեկանական ամուս-նամբութիւնը: Փքուն ճանաչում, ուղեղմե-րով, շնորհաւորական հեռագիրներով անկա-րելի է քաղցածին հայ տալ: Հարկաւոր է նիւթական օգնութիւն: Կատարենք այս ան-գամ մեր բարոյական պարտքը՝ նախ նիւ-թապէս, ապա ճանաչում ու ուղեղմեմք:

Արեւոք, կողմ անհէլ ուսուցչական ֆոնդի մասնաւորին, որ նա ևս իր սրբալան պարտ-քը կատարել, թէ՛ նա իր սկզբունքով հաւա-տարիմ կը մնայ մշտապէս ապահովելով ծե-րացած ուսուցչին: Եր-թը

Մ Ե Գ Ի

ՆԵՐՏԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մարտի 30-ի առ. Գ. 9-ին Բաթում մեկնեց Կովկասի փոխարքայ Կոնս. Ի. Ի. Վորոնցով-Դաշկովը՝ կողմնակի Նիկոլաւա Մարմանեանին և իր աշակերտ հետ Կովկաս ուղեկցում է անայնի բժիշկ Շէլչենկով, փոխարքայի աղեւտան իշու, Չանկաւաճէն և պաշտօնները Տօյուրու և Լինկուճէն: Զրա-ժեշտին պաշտօնական կերպարանք չէր արժած:

«Լ»-ի ասելով, ապրիլի 7-ին թիֆլիս-ում սպասվում է երկր. դեպ. գլխաւոր կա-ռավարիչ Կրիկովին, որ այստեղից կը մեկնի Բաթում, որտեղից Զատիկ տօներից յետոյ կանցնի Մուրան:

Կրտսէի, մարտի 31-ին, Կովկասի կա-թոլիկներ գերեմանատան մասուումում բաւական թւով բազմութեան ներկայու-թեամբ հայր Կարապետեան պատարագ մա-տուցեց հանգուցեալ երաժշտագէտ գործիչ Գր. Կարա-Մուրադյանի մահաբանի բացման առիթով: Պատարագից յետոյ, մահաբանի վրա կատարվեց հոգեմեղման, որից յետոյ տեղի ունեցաւ մարմարեայ մահաբանի բացումը: Այդ առիթով խօսեցին Հայոց Նորակալ Շարժապաւան Լին, Կորմից Գ. Մեքիւ-Կարապետեան, և Աստուծո իրեն հանգուցեալ ընկեր և իրեն Գրական-Ին-գագրական Մայրիկի ներկայացուցիչ Լին: Երբ էլ շեշտեցին հանգուցեալի հայ հասարակութեանը ցոյց տաւած գնահա-տելի ծառայութիւնը ժողովրդական երգերը ժողովրդով ու այդ ամենը ներգրանջ եր-գեցողութեամբ գաւառները հայաբնակ տե-ղերում արարածելով: Ձնը կարող չը պար-տաւել այն, որ, հակառակ յայտարարութեան, ոչ մի երգեցիկ խումը չը կար, այն էլ այն մարդու յիշատակը յարգում համար, որ իր ամբողջ կեանքը նուիրեց իմաստասիրութեան ու երգեցիկ խմբերի կազմակերպութեան գործունէութեանը: Մամուլի կողմից էլ ներ-կայ էին ներկայացուցիչներ միմիայն (Մշակը, «Աղբիւր-Տարազ» և Յ. ԲԵԿԵ) թիֆլիսի կողմից:

Մարտի 30-ին, ցերեկ, ժամը 11-ին, արտի պայմանից յանկարծման եղաւ Թիֆլիսի լաւ յայտնի բժիշկ Իսախանեան-նը, որ անցեալ տարեւ զերջում նշանակ-վեց Արքայական հիվանդանոցի հիւան-դանոցի տնօրէն: Հանգուցեալ Թիֆլիսում բժշկութեամբ էր զբաղւում մօտ 25 տարի և վարելում էր մեծ ժողովրդականութիւն իրեն հմուտ մասնագետ: Մահվան օրը քա-ղաքային վարչութիւնը քաղաքապետին ին-տիւսնի գլխաւորութեամբ ներկայացաւ հանգուցեալի ընտանիքին և յայտնեց ցա-ւակցութիւն:

Տեղական թերթերը հաղորդեցին, թէ թոյլատրւում է Միլիկովին և Սօյուզներին դասախոսութիւններ կարգել Թիֆլիսում: Այժմ «ՆԱԵՆ» պաշտօնական թերթը ճշգրտ-մ է, թէ միայն զինում է եղած յիշեալ անձե-րին, բայց թոյլտուութեան մասին վաղածա-մ է խօսել:

Թիֆլիսում վերջին օրերն կայացած գլխաւորապէս համարձակարի զբաղ-մունքները աւարտվելուց յետոյ, խորհրդ-դակցութեամբ մասնակցող անդամներ իւր-իւրեղով՝ համարձակարի նախաժողով անհատ-ր Վաստիկ ուղեւի հեռագիր ուղղեց փոխար-քային, որից և ստացվեց շնորհակալական պատասխան:

Ներքե արքեպիսկոպոսը Մովկայի եկեղեցական գործերը փոխել և կանոնաւոր վիճակի մէջ:

Պետական Դուռայում մարտի 29-ին, նախարարներին անդիկատի մա-սին ուղղված հարցաթղթման առիթով, ճառ է արտասանել ի միջի այլոց և հայազգի պատգամաւոր Պապանյանին: Այդ ճառը մենք կը տանք, երբ ստանանք անմիջապէս Դուռայի գլխաւոր տնօրէնի իրական լիա-կատար հաշեւետութեան ճիշդագին համարը:

Ստացանք Սկոբլիկից, Ուկանա Մի-քայելանից 10 ր. յօդուտ չբաւարձի:

Թիֆլիսի վաճառականների ընկեր-ւոյն վարձի է իր համար Լեֆկաշեանի

տունը Մեքսիկոյի վարչապետից: Արաւետ-նի գրասենական կողմին, Արքայական-նեի գրասենականի գլխաւոր: Աշխատանքները կը սկսվեն ապրիլի առաջին օրերում:

Օրագրաց Գեորգի թիֆլիսի կրթիկ, մարտի 31-ին, չը կայացաւ վառ երանակի պատճառով:

Որովհետեւ, համաձայն պարտաւոր-ւորումներին, Զատիկ 1-ին և 2-րդ օրերը քաղաքի բոլոր աստարակները պէտք է փակ լինեն, կծողեւորները տէրերը ինքուր են քաղ. վարչութիւնից թոյլ տալ իրեն բացառութիւն ատուել անել կծողեւորնե-րում Զատիկ 1-ին օրը մինչև երեկ, Գ. 5-ը, որովհետեւ շատ պատուէրներ տուողները չեն կարողանում առաջուց ստանալ իրանց պատկանելիք իրերը:

Ապրիլի 4-ին, հինգշաբթի, կը կայա-յանայ երկուստար նշանաւոր վիճակներում Սիւրբաթի համերգը Թիֆլիսի երաժշտական դպրոցում: Նուագածուն ճանապարհորդը է Նուրապետ և Հեռաւոր Արեւելում, ամեն տեղ հիացում պատճառով իր հմուտ նուա-գով, գեղեցիկ տոնով: արտադրաբար պար-երութիւններով: Սիւրբաթի գիտն շատ և-րիտասարդ է և նրա առաջ բաց է մեծ աս-պարէզ:

Շարաթ երեկոյան, Ժողովրդական Տանը, որտեւ երաժշտականները խումբը դի-րիճոր Պոլ. Պալեյիլի բեմադրելու առիթով ներկայացրեց «Լիւրջաւո» օպերայի 1-ին և 4-րդ գործողութիւնները և մի-մի արարեալ «Արեւ» և «Ճանաչում» օպերաներից: Բեմա-դրիչներն ընդունեցին երկար ծափաշա-րութեամբ, իսկ բեմի վրա նրան տրվեցին մի քանի ընծաներ: Թատրոնում բաւականին հասարակութիւն կար:

Գումաճոր գիւղի (Նոր-Բայազետի դ.) գլխաւոր հասարակութիւնը և Հաւաճի վանքի զարգացի հողաբարձութիւնը իրանց շնորհակալութիւն են յայտնում «Մշակին» համարող ստորագրեցին այն մի խումբ անձանց, որոնք ներկայ տարեւ ընթացքում մի-մի օրինակ «Մշակ» են նուիրել յիշեալ գիւղին և վանքի զարգացին:

Ախալցխայի հայոց ս. Փրկիչ եկե-ղեցու ծխ. հողաբարձութիւնը 50 ր. նուէր է տուցել Միւլ. Ղալաբարձեանից՝ յօդուտ Նիկոլայեանին: Դարձեւ չբաւար աշակեր-տաների: Նոյն նուիրատուն 50 ր. էլ նուիրել է Ախալցխայի Հայ Կանանց Բա-րեւ. Լին: Վարչութեան յօդուտ նոյն Լինկուճեան և ի յիշատակ իր հանգու-ցեալ ամուսնու: Թէ յիշեալ եկ. հողաբար-ձութիւնը և թէ Լինկուճեանը յայտնում են նուիրատուն իրանց շնորհակալութիւն:

Ախալցխայի հայոց ծխ. զարգացի հո-գաբարձութիւնը մինչև մարտի 25-ը տա-սցել է իր մի խումբ համապիտաններից 33 ր. 80 կ. նուէր յօդուտ իր խմբին յանձնված ծխ. զարգացի: Այդ նուէրները հաւաքվել են հարսանեկան հանդիսների ա-ռիթով: Հողաբարձութիւնը նուիրատունե-րին շնորհակալութիւն է յայտնում:

Լազոպոլից մեր գրում են մարտի 26-ից. «Ամբողջ 10 օր ցուրտ, ձիւն և անձրեւիտան եղանակներից յետոյ հազիւ այսօր արեւ երես տեսնեց. երկրորդութե-թեամբ ու ծխախոտով պարպաղեցին, որոնց համար ներկայումս ժամը և օրը նշանա-կութիւն ունի, ստատիկ յուսահատված էին վառ եղանակների պատճառով. բայց այժմ ուրախ փայտով դառն դուրս եկան՝ սկսելու իրանց պարագայիցները: Աւառում երեսն է եկել սկսողաւոր հիւանդութիւնը:»

Վերին-Աղստից (Վաղարշի դ.) մեղ գրում են, որ մարտի 27-ին այդ գիւղի հայոց Ամենաբարձիչ եկեղեցում, իսկ մարտի 24-ին էլ ս. Աւստուածածին եկեղեցում բազմաթիւ արթնողների ներկայութեամբ ծնւաւոր մաղ-թանք և կատարվել Կովկասի փոխարքայի անուշադիր համար, նախաձեռնութեամբ ծխաւոր Մ. քա. Տէր-Յարութիւնեանի:

Վերիպալ. — Մշակի» 26 70-ում տըր-ված «Դէպի Ամերիկա գաղթականութեան մեծ վասնագործութիւնը» յօդուածում մի սկսել է արդիւր Թերթի երրորդ երեսի ա-նկելին սիւնակի վերջինքը պարբերութեան երկրորդ մասում մի ամբողջ նախադասու-թեան բաց է թողնված: Այդ պարբերու-թեան երկրորդ մասը պիտի լինի այսպէս. «...Ա. Աւստուածածին եկեղեցում և յիշեալ աշ-խատութիւնները պարագայում են մերձեց և շլէջարական գիւղացու մասուր և բա-րոյական պատկերի տարբերութիւնը: Ինչ պէտք է անել հենց այդ տարբերութեան դէմ, որը մեր անմահ եղիւն...» և այլն:

ԼՈՒՐԵՐ ԲԱԳՈՒՅՑ

Նշանակաւոր գաղանալայն են. ցի-րեկները շատերը առանց վերաբերելի են և-րեւում փողոցներում:

Անցեալ օրը Հայկական-արտաւարձից մօտ 100 հոգի, որոնց մէջ մի քանի ուսա-նեւ և ուսա-աղանաւորներ, խմբովին Ժո-ղովից քաղաքային տան առաջ և ճառե-րով շնորհակալութեան նուիրելու քաղաք-ալիսին Ապա խորեցին ուշադրութիւն դարձնել աշխր ժողովում արտաւարձի վրա, որի փողոցներում, անձրեւային ժամա-նակ, երկուսներ են խեղդում: Բաղաբա-ղուել շատ սիրալի կերպով միմիարեց և խոստացաւ իր առաջին հոգեւոր մէկը յարձնել այդ արտաւարձին բնակիչներին խեղդել:

Կենսական միջոցները դարձեալ թանկ

են: Նշանակաւոր ոչ մի կերպ չէ աղղել գները վրա:

Նախալին գործերը շատ աղող են, նաւթի գները ամուր է: Առեւտուրը անցեա-լում մեծած դրութեան մէջ էր. այժմ, շնոր-հիւ ծառայող տօներին, կենդանացել է:

ԳԻՏՈՒԹ. ԳՐԱԿԱՆ. ԳԵՂ ԱՐ.

ԳՐԱԿԱՆ-ԳԵՂԱԳԻՏԱԿԱՆ ՍԱԼՈՆՈՒՄ

Գրական-Գեղագիտական Սալոնի վերջին երեկոյթը կազմված էր բարդ ծրագրով: Սովորական բաժնեկերից դուրս այնտեղ առաջին անգամ զրոյցի առարկայ դարձաւ գեղարուեստի մի նշանաւոր ձեւը՝ Նիկա-րական գեղարուեստը՝ որը մինչև այժմ յա-տուկ քննութեան չէր ենթարկվել Թիֆլիսի կուլտուրական շրջաններում:

Մարտի 29-ի երեկոյթը սկսվեց է գնում մարդկային մտքերի փոխանակութեան դե-ղարուեստի մի նոր ասպարէզում:

Եւ յուսակ է, որ այդ սկզբնաւորութիւնը առիթ էր դառնայ մի երկու նորաստեղծ երեկոյթներին:

Երեկոյթի առաջին մասը նուիրված էր յիշգրտութեանը՝ Գրական-Սալոնի Կարա-Մուր-ադի և Վեմուր Գալանի մասին: Նախապէս Ա. Գալանեան, յայտնելով որ երկու օրեց յետոյ Գրական-Սալոնի Կարա-Մուրադի շրջին վրա կը կանգնեցվի մա-հարան, նուիրեց հանգուցեալ երաժշտա-գէտի յիշատակին մի բանաստեղծութիւն, որի մէջ ընդունեց այն նշանաւոր կուլտուրական դերը, որ կատարեց Կարա-Մուրադն հայ-կական երեկոյթութեան մէջ: Կարա-Մուր-ադի զործում էր գեղական մի ոչ միայն, նրան աղողում էր իր համարեցների համար ոգեւորել և խմբել այնպիսի մարդկանց, ո-րոնք երբեք ուղիղ դէպքում չէին մօտե-նայ այդ գործին: Նա լուսած իր ձեռքին գեղարուեստի քանակին, ունենալով իր տե-սութեան առաջ ներգրանջութեան հայտնի գաղափարը, ներշնչված երգի կրթական-կուլտուրական ճառքներով ինքը դառ-նում էր անմահ ոգեւորութիւն և համակում էր բոլորին իր աւելում և զգացմունքնե-րով: Եւ նա հրաշքներ գործեց մեր երկրում: Նա կարճատեւ գործունէութեան ընթացքում կարողացաւ խմբագրել կազմակերպի մեր ժողովրդի մի քանի աստեղծ շրջաններում և համարեցներ տուց այնպիսի անկունե-րով, որոնք հետագայ հակացողութիւն չունեցին իմանական երգի մասին և այնու-հետեւ էլ չեն տեսել Կարա-Մուրադի գործի շարունակողներին:

Հարցրելով կենսագրական տեղեկութիւն-ներ հանգուցեալի մասին, խօսելով նրա թո-ղած աշխատութիւններին մասին, որոնց մի մասը հրատարակված է, վերջ յայտնելով վա-ղածամ կրթական մասին, որը դեռ կարող էր գործել երկար տարիներ հայութեան համար, բանաստեղծ առաջակցի յաղթել հանգուցեալի յիշատակը ողբի կանգնելով:

Այնուհետեւ Ա. Գալանեան խօսեց ուսա-ղող Վ. Գալանի մասին, որի երկուստար-դական գրելը կարճ միջոցում տուց խոր զգացված ստեղծագործութիւններ և ծնեց յոյսեր հասարակութեան մէջ թէ նա յանձնի Գալանի պէտք է ունենայ խոշոր գրող-բայց դժբաղդաբար հոգեւոր ծանր հիւան-դութիւնը ընկճեց նշանաւոր տաղանդին և նա չափաւոր կերպարով թողեց գրական ասպարէզը:

Տիկին Դոյնեկովան կարգաւ Գալանի կեն-սագրութիւնը, որը տուց ամբողջ գաղա-փար շնորհալի վիզատանի գծաւոր կենսալի մասին:

Տ. Նաղարեան ներկայացրեց «Աղբիւր» հատորը, որտեղ 30 տարի արանից առաջ աղղ

(5.) 148. 10-8